

รายงานการสำรวจข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สมาคมพ่อค้าข้าวโพดและพืชพันธุ์ไทย

จังหวัดอุบลราชธานี และสปป.ลาวตอนใต้

ระหว่างวันที่ 24 – 26 กุมภาพันธ์ 2569

ตามที่ ประชุมคณะกรรมการสมาคม ครั้งที่ 1/2569 เมื่อวันอังคารที่ 20 มกราคม 2569 ที่ประชุมมีมติเห็นด้วย ในการเดินทางไปประชุมสัญจร และสำรวจข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในจังหวัดอุบลราชธานี และสปป.ลาวตอนใต้ ระหว่างวันที่ 24-26 กุมภาพันธ์ 2569 เพื่อเป็นข้อมูลให้กับสมาชิก

จังหวัดอุบลราชธานี

สภาพทั่วไป

จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่กว้างใหญ่ และมีประชากรมาก ดินเป็นทรัพยากร คิดเป็นร้อยละ 86.6 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด หรือประมาณ 10,299,063 ไร่ ด้านป่าไม้มีทั้งป่าเต็งรัง หรือป่าแดงมีอยู่ทั่วไป มีเขตป่าดงดิบในเขตอำเภอน้ำยืน และป่าผสม ส่วนป่าเบญจพรรณมีอยู่ในอำเภอเขมราฐ อำเภอบุณฑริก และ อำเภอพิบูลมังสาหาร ไม้ส่วนใหญ่เป็นไม้กระยาเลย ได้แก่ ไม้ยาง ไม้ตะแบก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้เคี่ยม ไม้ซุมแพรง ไม้ก้นกระ สภาพพื้นที่ป่าไม้จากการสำรวจเมื่อปี 2538 มีเนื้อป่าประมาณ 2,495 ตร.กม. หรือประมาณ 1.56 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 15.49 ของเนื้อที่ทั้งหมดของจังหวัดอุบลราชธานี สำหรับพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งได้ดังนี้ ป่าดงดิบ ตามมติ ครม.จำนวน 1 ป่า เนื้อที่ 77,312.50 ไร่ ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 46 ป่า เนื้อที่ 3,396,009.163 ไร่ พื้นที่ป่า สปก. จำนวน 40 ป่า เนื้อที่ 1,665,543.30 ไร่ ป่าอนุรักษ์ ตาม มติ ครม. จำนวน 10 ป่า เนื้อที่ 1,439,998.402 ไร่ ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย จำนวน 5 ป่า เนื้อที่ 880,220.00 ไร่ สวนป่า จำนวน 15 ป่า เนื้อที่ 20,985.73 ไร่ พื้นที่ป่าธรรมชาติ (รวม จ.อำนาจเจริญ) เนื้อที่ 24,292,656 ไร่

สภาพการเกษตรกรรม

การเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ภาพเกษตรกรรมในจังหวัดอุบลราชธานีมีความโดดเด่นด้วย พื้นที่เกษตรกรรมกว่า 5.3 ล้านไร่ หรือร้อยละ 54.5 ของจังหวัด โดยมีภาพหลักเป็นทุ่งนาข้าวหอมมะลิที่กว้างใหญ่ โดยเฉพาะในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว รวมถึงการทำไร่มันสำปะหลัง ยางพารา และพื้นที่เกษตรอินทรีย์ตามวิถีชุมชน เช่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านหนองเทา ซึ่งมักเห็นภาพความร่วมมือและการจัดการพื้นที่เพาะปลูกอย่างเป็นระบบ จุดเด่นเกษตรกรรมในอุบลราชธานี มีนาข้าวหอมมะลิเป็นพืชหลักที่สำคัญ ซึ่งมีชื่อเสียงในด้านคุณภาพ ในส่วนของพืชไร่ มันสำปะหลัง และยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญที่กระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ และได้ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการปลูกสมุนไพร เช่น กระชายดำ ขมิ้นชัน และบัวบก นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมเกษตรผสมผสาน และการจัดการสวนเกษตรให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเรียนรู้ ซึ่งเป็นภาพลักษณะการ พัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

แหล่งข้อมูล : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ตุ่มโฮมเกษตร สวิทคอร์น

การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในเขตพื้นที่ อำเภอดงหลวง จังหวัดอุบลราชธานี ในปีนี้พื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในเขตนี้เพิ่มขึ้น ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสภาพอากาศที่เหมาะสม ปริมาณน้ำฝนดี ระบบน้ำได้ดินมีใช้เพียงพอตลอดฤดูกาล เกษตรกรในเขตนี้จะปลูก ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และมันสำปะหลังเป็นหลัก

สำหรับในปีนี้อาชีพข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ทางร้านรับซื้ออยู่ที่ 7.40 บาท/ก.ก. (ข้าวโพดสีเป็นเมล็ดแล้ว) ความชื้นที่ 30 % (ราคา ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2569)

สปป.ลาวตอนใต้ (ปากเซ)

สภาพทั่วไป

ลาวตอนใต้ (Southern Laos) ครอบคลุมพื้นที่ 4 แขวงหลัก ได้แก่ จำปาสัก, สาละวัน, เซกอง และอัตตะปือ โดยมีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ทั้งด้านภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ดังนี้

1. ภูมิศาสตร์และธรรมชาติ

- ที่ราบสูงโบลาเวน (Bolaven Plateau): เป็นหัวใจสำคัญของลาวใต้ มีลักษณะเป็นที่ราบสูงดินภูเขาไฟที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง อากาศเย็นสบายตลอดปี เหมาะสำหรับการปลูกกาแฟพันธุ์ดีและพืชเมืองหนาว
- เครือข่ายน้ำตกและแม่น้ำโขง: เป็นที่ตั้งของน้ำตกขนาดใหญ่ระดับโลก เช่น ดาตฟาน และดาตเยียง รวมถึงบริเวณ มหานทีที่สีพันดอน ซึ่งแม่น้ำโขงขยายตัวกว้างที่สุดและมีเกาะแก่งมากมาย
- ความหลากหลายของพื้นที่: มีทั้งที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง (แขวงจำปาสัก) และพื้นที่ป่าเขาหนาแน่นในแขวงเซกองและอัตตะปือ

2. สภาพเศรษฐกิจ (ข้อมูลปี 2569)

- เกษตรกรรมส่งออก: กาแฟ ยางพารา และมันสำปะหลัง เป็นพืชเศรษฐกิจหลัก รัฐบาลตั้งเป้าให้อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปเติบโตเฉลี่ย 4.1% ต่อปีในช่วงปี 2569–2570
- พลังงานสะอาด: มีโครงการเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำจำนวนมากตามลำน้ำสาขาของแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นรายได้หลักจากการส่งออกไฟฟ้า
- ศูนย์กลางโลจิสติกส์: ปากเซ (จำปาสัก) เป็นจุดผ่านแดนสำคัญที่เชื่อมต่อไทย กัมพูชา และเวียดนาม

สภาพการเกษตรกรรม

ในเมืองปากเซ แขวงจำปาสัก สปป.ลาว มีจุดเด่นอยู่ที่ความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขง และที่ราบสูงรอบนอก โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้:

1. พืชเศรษฐกิจและแหล่งผลิตสำคัญ

- กาแฟและพืชเมืองหนาว: ปากเซเป็นประตูสู่ ที่ราบสูงโบลาเวน (Bolaven Plateau) ซึ่งเป็นแหล่งปลูกกาแฟพันธุ์อาราบิก้า และโรบัสต้าที่ดีที่สุดในลาว นอกจากนี้ยังมีการปลูกชา และพืชผักเมืองหนาวในเขตเมืองปากเซอย่างใกล้ชิด
- นาข้าวและพืชไร่: พื้นที่รอบตัวเมืองปากเซมีการทำนาข้าวเป็นหลัก รวมถึงพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่น ๆ เช่น มันสำปะหลัง ยางพารา และกล้วย ซึ่งส่งออกสร้างรายได้หลักให้กับแขวง
- ผลไม้พื้นเมือง: มีการปลูกผลไม้หลากหลายชนิด เช่น ทุเรียนพันธุ์พื้นบ้านของปากเซ มะม่วง และกล้วย

2. วิถีเกษตรกรรมและศูนย์กลางกระจายสินค้า

- ตลาดดาวเรือง (Dao Heuang Market): เป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดในปากเซและลาวตอนใต้ เป็นจุดรวมผลผลิตทางการเกษตรทุกรูปแบบ ตั้งแต่ผักสด ผลไม้ ปลาแม่น้ำ ไปจนถึงอุปกรณ์ทางการเกษตร
- เกษตรอินทรีย์และฟาร์มสมัยใหม่: เริ่มมีการพัฒนาฟาร์มผักปลอดสารพิษและเกษตรอินทรีย์ขนาดใหญ่เพื่อรองรับตลาดส่งออกและความต้องการที่เพิ่มขึ้น
- เกษตรริมโขง: ด้วยชัยภูมิที่ตั้งอยู่จุดบรรจบของแม่น้ำเซโดนและแม่น้ำโขง ทำให้มีการทำเกษตรริมฝั่งแม่น้ำและการประมงพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์

เข้าชมถ่านมัน : สะบาเพชร

เข้าชมลานมัน : บริษัท พุนทรัพย์ ขาเข้า-ขาออก จำกัด

เข้าชมลานมัน : โรงงานแป้งมันตาละวัน

